

skal kun gjøre opmærksom paa, at Endringsforslagene under Nr. 1 og 2 angaae de samme Spørgsmaal, og hvis Nr. 1 vedtages, bliver der saaledes ikke at stemme over Nr. 2. Endringsforslaget under Nr. 4 maa ansees for at være en Følge af, hvad der nu er vedtaget af Thinget under den sidst behandlede Lov, og naar det nævnte Forslag, som jeg forudsætter, bliver vedtaget, er derved ogsaa vedtaget Forslagene under Nr. 8, 9, 10, 11, 12, 13 og 14. De Paragrapher, hvortil der ikke er stillet andre Endringsforslag end saadanne, der knytte sig til Forslaget under Nr. 4, vil jeg ligesom under den foregaaende Sag ansee vedtagne uden Afstemning, naar denne ikke særlig begjæres. — Forhandlingen er saaledes aabnet. Den ærede Folkethingsmand for Kjøbenhavns 3die Valgkreds har Ordet.

L. C. Larsen: Det Forslag, jeg har tilladt mig at stille under Nr. 2, er kun et Resolutionsforslag. I § 1 angives der nemlig to Tilfælde, hvori et Skib kan betragtes som danskt; men man har ikke iagttaget at sondre disse to Tilfælde fra hinanden, saaledes at man, naar man læser Paragraphen, gaaer fra det Ene over i det Andet, uden at man er opmærksom paa, hvor Forskjellen indtræder; herpaa har jeg søgt at hjælpe ved Endringsforslaget under Nr. 2. Et andet æret Medlem har imidlertid under Nr. 1 stillet et Forslag, der gaaer ud paa det Samme, og da der ikke er Anledning til at fastholde begge Forslag, vil jeg, efter som jeg ikke seer den ærede Forslagsstiller af Nr. 1 paa sin Plads, saaledes at han altsaa ikke kan frasælge sit Forslag, tage mit Forslag under Nr. 2 tilbage og anbefale det under Nr. 1, som maaskee endog noget mere end mit stiller de to Tilfælde ud fra hinanden.

Da Ingen optog det saaledes frasaldne Forslag, var det bortfaldet.

L. C. Larsen: De to Tilfælde ere, at Cieren enten skal have Indfødsret og ikke være nebsat i Ublandet, eller være bleven danskt Statsborger. — Det Forslag, jeg har stillet under Nr. 7, angaaer derimod mere Realiteten af Sagen. Det vil være de Herrer bekjendt,

at det er et meget almindeligt Forhold, at et Skib ikke tilhører en enkelt Mand, men Flere, saaledes, at man kan tænke sig Eiendomsretten dertil deelt i Parter, hvoraf da enhver af disse Ciere har een eller flere; det turde vel endog være, at det Forhold, at et Skib eies af flere Parter, er hyppigere end det, at et Skib tilhører en enkelt Mand alene. Det vil nu findes, at § 17 bestemmer, at naar et registreret Skib eller en Part i samme overdrages til Noget, som ikke fyldestgjør Betingelserne i § 1 — det vil sige, som ikke har Indfødsret eller har faaet fast Hjem her i Landet, — mister Skibet sin Ret til at ansees som danskt, til at føre danskt Flag o. s. v. Denne Bestemmelse er upaatvilelig en aldeles rigtig Følge af hele Tanken i Loven, men det vil sees, at Cieren af en enkelt Part i et Skib kan, ved at sælge denne til en Mand, der ikke har de Egenstaber, som fordres i § 1, bringe det dertil, at hele Skibet ophører at være danskt, og at de andre Parters Ciere ogsaa miste Retten til at føre danskt Flag, men dette troer jeg ikke bør finde Sted. Det vilde være en stor Ubillighed mod de andre Ciere, at en Enkelt, ved at sælge sin Part, kunde gjøre de Andres aldeles værdiløse; thi naar de ikke kunne fare under danskt Flag, under hvilket andet kunne de da fare? De kunne rimeligvis ikke fare under noget Flag; thi naar kun en enkelt Part var erhvervet af en Udlænding, kan han dog neppe staffe Skibet ind under sin Nations Flag, hvilket vel ogsaa vilde være de danske Ciere imod. Det behøver ikke engang at være ved en forsætlig Handling, at Partens Eier stiller sine Medeiere ved deres Eiendomsret eller idetmindste ved deres Ret til at føre danskt Flag, men det kan endog ske meget imod hans Villie, nemlig naar en Skibspart ved Dødsfald eller Fallit bliver stillet til Auction, eller naar en Udlænding, som har Penge tilgode, gjør sin Ret gjældende og enten ved Hammerslag eller Udlæg bliver Eier af Skibsparten; det er det, jeg har meent at burde forebygges. Vel er det saa, at der i Loven er en Bestemmelse, som siger, at, naar Flere eie Parter sammen, og den Ene vil sælge sin Part, skal han først tilbyde de andre Partiere den, og dette kan maaskee til en vis Grad raade Bod paa den omtalte Fare, men det vil